

Hr. Hans Jacob Sørensen udtalte Ønske om en Omordning af Udskrivningsvæsenet, saaledes at det kom til at ligge under Forsvarsministeriet i Stedet for under Indenrigsministeriet, skal jeg sige, at det er et Spørgsmaal, der altid kan tages op til Overvejelse. Jeg er enig med det ærede Medlem, naar han beklager sig over, at der gaar for lang Tid hen, inden det udskreyne tjenstdygtige Mandskab faar Besked fra Indenrigsministeriet om, hvornaar de skal indkaldes, eller om de overhovedet skal indkaldes, og dette Spørgsmaal skal blive gjort til Genstand for Overvejelse mellem min Kollega den højtærede Indenrigsminister og mig. Som jeg alt har udtalt, er jeg enig med det ærede Medlem med Hensyn til den almenmenneskelige opdragende Betydning, Undervisningen i Hæren bør have.

Til Slut skal jeg vedrørende de fremsatte Forslag til en Forsvarsordning sige, at jeg mener, at Socialdemokraternes Forslag om Afrustning er et Udtryk for en fantastisk Opfattelse af Forholdene, en fejl Opfattelse af, hvad vort Land skylder at gøre i Henhold til Haager-Konventionerne og Folkeforbundspagten, og at jeg finder de Radikales Forslag umuligt til Opretholdelse af vor Neutralitet i det Tilfælde, den kræves. Jeg anser disse to Forslag — Socialdemokraternes og de Radikales — som umulige at gennemføre i den Skikkelse, hvori de foreligger. Hvad angaar det konservative Folkepartis Hærløvforslag — hvad Flaaden angaar, er der jo Enighed mellem Venstre og det konservative Folkeparti — er jeg villig til at forhandle derom, men jeg maa sige, at under de forhaanden-værende økonomiske Forhold gør vi alle vel i at se opmærksomt paa den finansielle Stilling her i vort Land og tage den i alvorlig Betragtning. Jeg anbefaler derfor de af Venstre i Kommissionen udarbejdede Forslag, som her foreligger, til velvillig Behandling og til saa hurtig Fremme som muligt, idet jeg erklærer mig villig til at tage Del i Forhandlinger om de Spørgsmaal, som maatte blive rejst, og paa enkelte Punkter gøre Indrømmelser overfor andres Anskuelser.

Udenrigsministeren (*Harald Scavenius*): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har spurgt mig, om jeg deler den Opfattelse, at den danske Regering gennem Justitsministeriet og Udenrigsministeriet i Krigens Tid har indtaget en Holdning, som ikke var i Overensstemmelse med en streng og ligelig Neutralitet. Jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa dette Spørgs-

maal, og jeg tør maaske mene, at det ærede Medlem egentlig heller ikke har ventet noget saadant af mig. Jeg betragter dette Spørgsmaal som hørende Historien til og ser ikke, at det rummer noget af aktuel udenrigspolitisk Interesse, som der kunde være Anledning for mig til i dette Øjeblik at tage Standpunkt til; og jeg ser ganske særlig ikke for mig som Udenrigsminister nogen Anledning til at yde noget Bidrag til nogen partipolitisk Diskussion og Opgør om Fortiden.

Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa om mit Syn paa den paatænkte Troppegarnisonering i Jylland. Hvorledes de forskellige Tropper fordeles, er først og fremmest et militært Spørgsmaal. Jeg forstaar dog, at naar det ærede Medlem henvendte dette Spørgsmaal til mig, var det ikke for at faa min uforgribelige Mening om militære Spørgsmaal af vide, men for at høre, hvorledes jeg fra et udenrigspolitisk Synspunkt saa paa denne Foranstaltning. Jeg kan ikke indse, at den Omstændighed, at Landet er delt, som det er, i et Par Øer og en stor langstrakt Halvø — en Omstændighed, der bevirker, at vi kun har een Landegrænse —, skulde gøre det umuligt for os at have Militær paa den jydsk Halvø. Teoretisk vilde det naturligvis være bedre, om vi havde flere Landegrænser, men det har vi nu en Gang ikke. Men, siger man, der kommer for meget Militær til den jydsk Halvø. Det ved jeg ikke, jeg ved ikke, hvor mange Tropper der maa være der, for at deres Tilstedeværelse ikke skal kunne kaldes unneutral; men da Venstres Forslag egentlig ikke forudsætter nogen overvældende militær Styrke, vil den til Jylland afsete i hvert Tilfælde blive ret beskeden. Nogen Trusel om, at vi skulde ville foretage nogen krigersk Aktion mod et fremmed Land, er der vel ingen der tror, at den i Jylland garnisonerende Styrke indeholder.

Hvad enten man siger, at vi har Militæret for at konstatere eller forsvare Neutraliteten, saa maa der dog være nogen, der kan enten konstatere eller forsvare denne samme Neutralitet. Om der bliver for mange i Jylland til at konstatere eller forsvare Neutraliteten, er en Skønssag; men da ingen vil hævde, som jeg allerede har sagt det, at der paatænkes Indfald nogetsteds, kan jeg ikke indse, at denne Skønssag har noget som helst at gøre med den Neutralitetspolitik, vi alle i Enighed fører. Saafremt man mener, at Ligeligheden er i Fare, opretholdes denne dog derigennem, at Flaaden har Basis her i København. Her paa Sjælland har ingen